

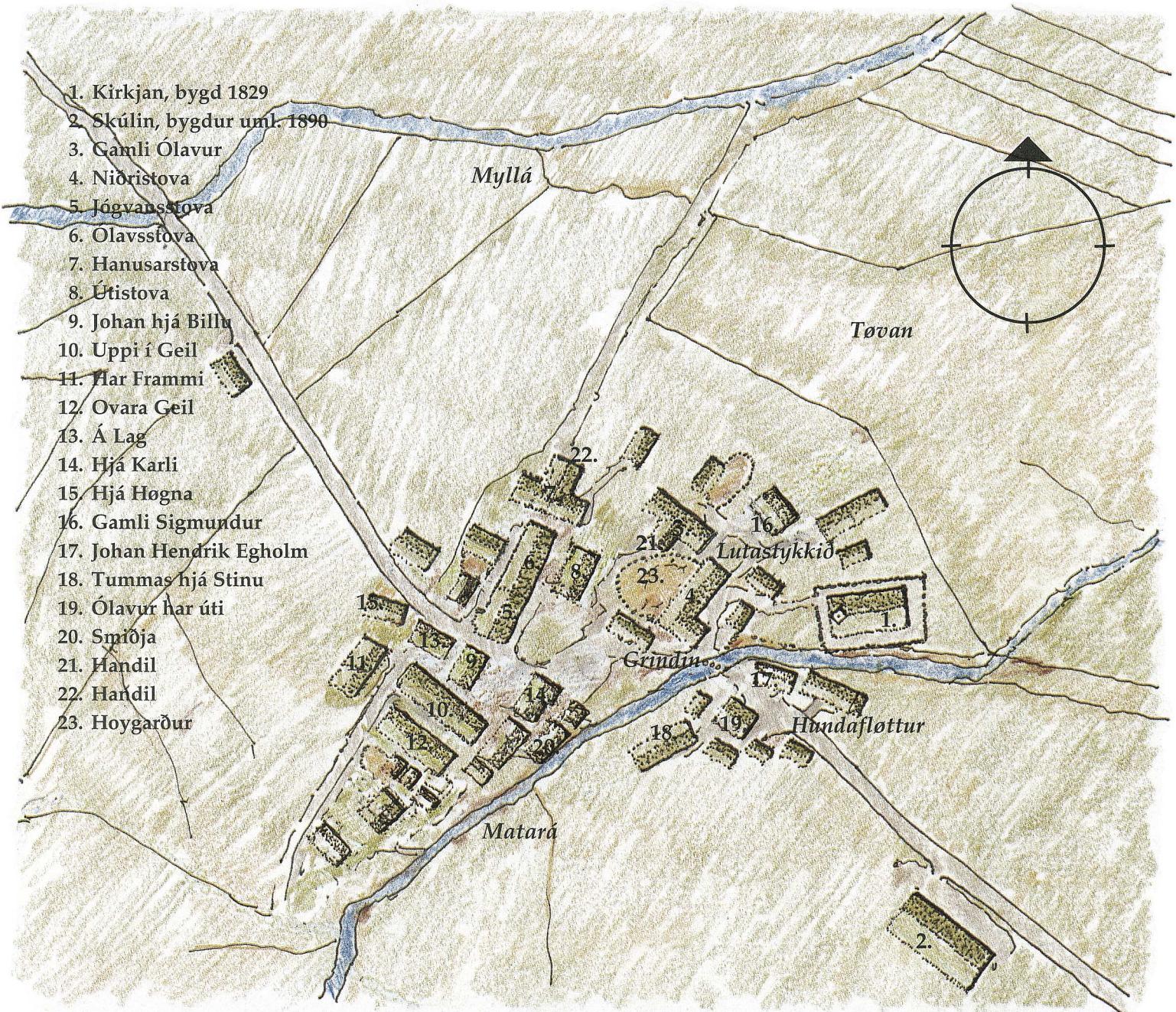
Hvalvíkar kirkja

Greinir eftir Petur Petersen og J.P. Gregoriussen

Tekningar og annar tekstur eftir J.P. Gregoriussen

Norðursíðan á kirkjuni við súðklædningi

Teknað eftir Geodætisk Instituts Opmåling 1897

Heimildarfólk: Hanus Joensen, Asbjørn og Kirstin Olsen

Mát 1:1000

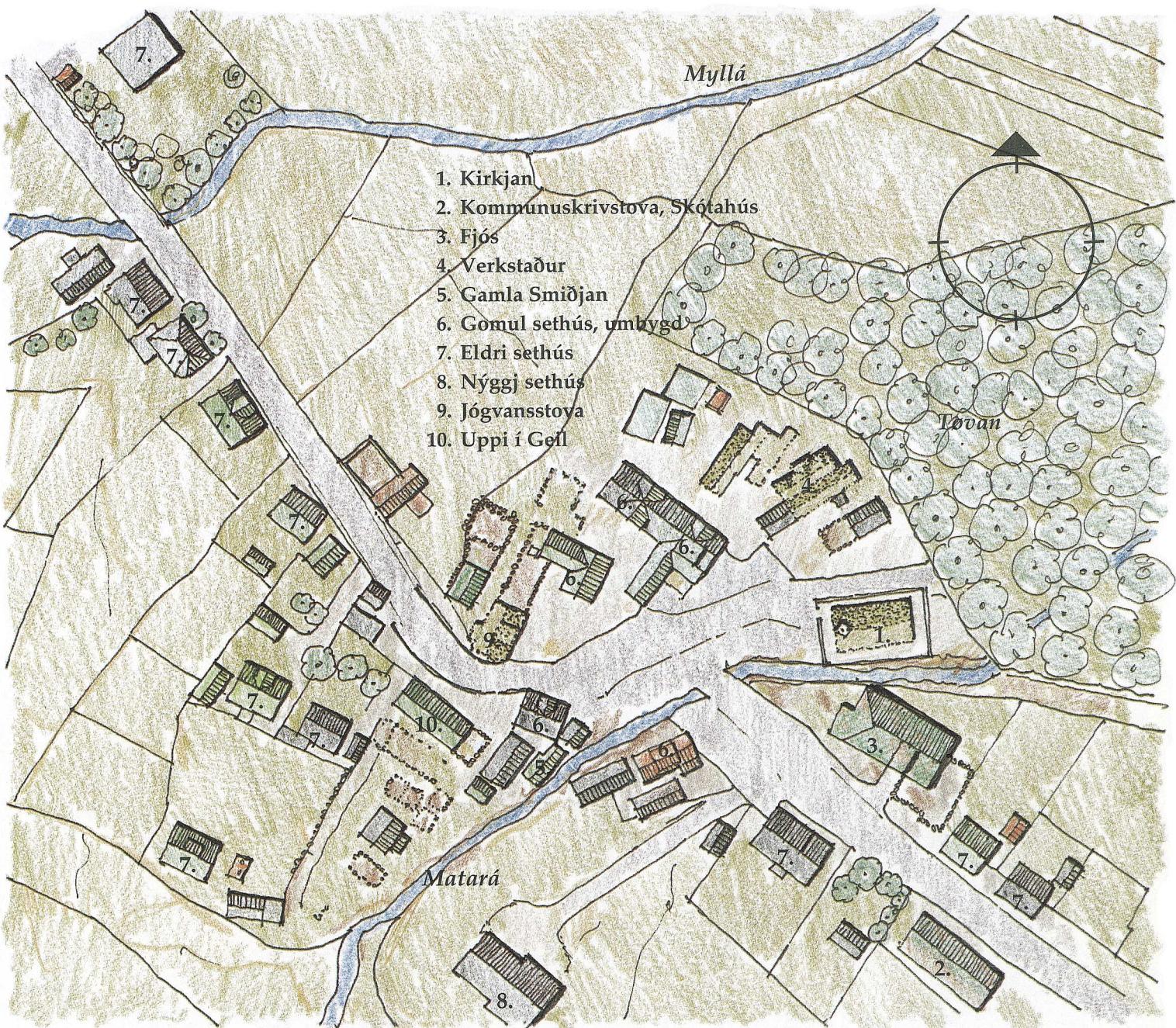
Hvalvík · 1896

Tá kirkjan varð reist í 1829 í gomlu bygdini, var hetta fyrsta kirkjan á hesum staði. Kirkjurnar undan hesari stóðu í gamla kirkjugarðinum, sum er sunnanfyri, nakað miðskeiðis millum bygdina og býlingin við Neyst. Ogn og prýði er í hesum tvílaðaða at kalla sirkulrunda grótgarði.

Frammanvert bónkahúsini í Niðristovu var stórusur hoygarður, ið var felags fyrir tey í bygdini, sum hoyggjaðu saman. Lögir um Matará vóru niðanfyri húsini hjá Tummasi hjá Stinu. Láglenið í

Tøvuni vóru felags heimrustir.

Útihvørvið í Hvalvík er eyðkent fyrir fleiri av gomlu bygdunum í Føroyum. Húsini standa tætt saman, sethús og úthús, hvort um annað. Eisini eru samanbygdar húsalonir; samanumtikið nakað tilvildarligt, men samstundis dámligt og lívligt við nógvum skotum og túnum, har til bar at hittast, kanska rinda møðina og viðgera tey viðurskifti, uppi vóru í tíðini.

Teknað eftir matrikulkortinum

Mát 1:1000

Hvalvík · 1995

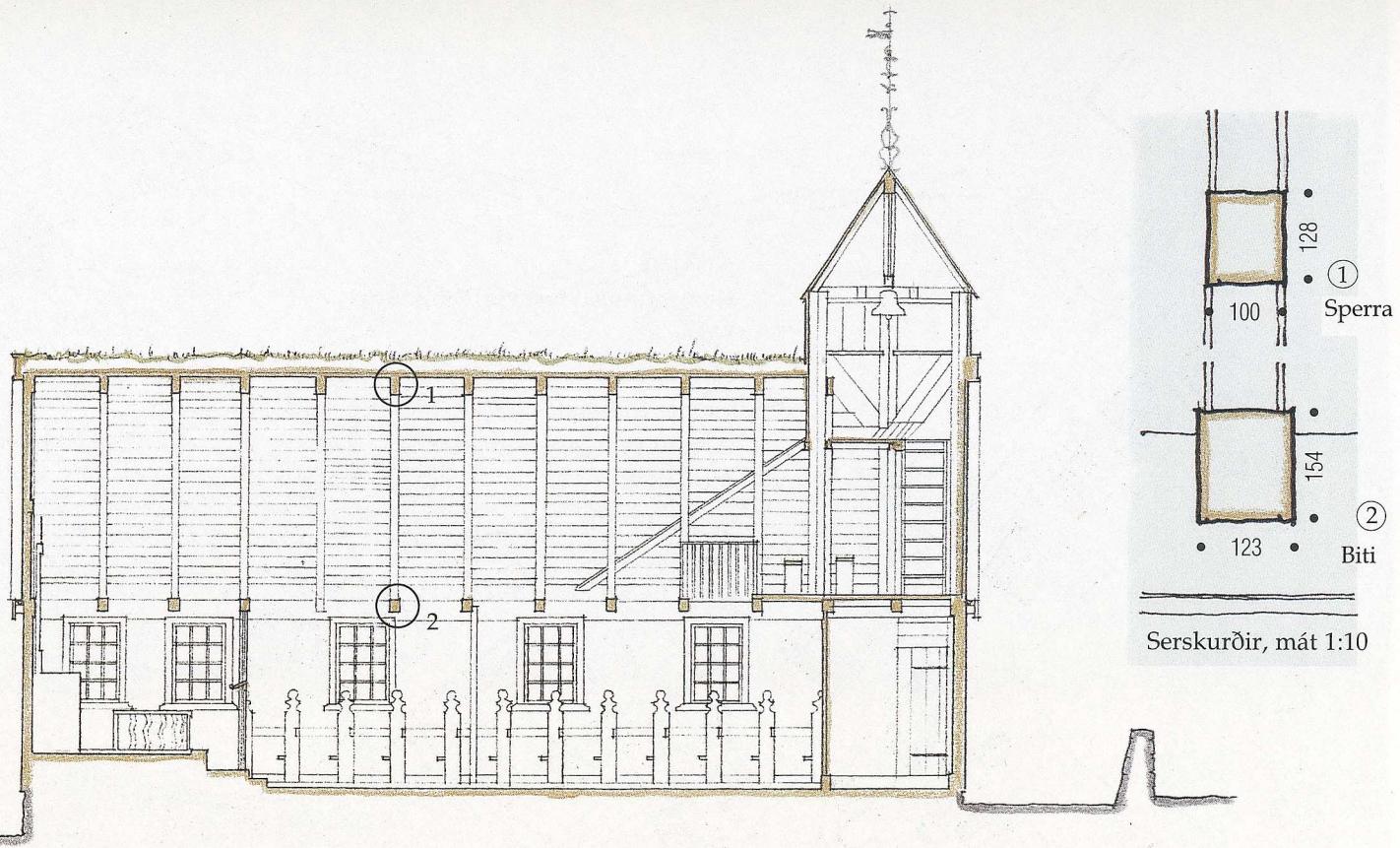
Jógvansstova og húsiní uppi í Geil standa enn at kalla óbroytt. Fyrra húsið væl varðveitt við flagtekjuni; tó hava hini húsiní nú rukkujarn og eru avtoftað í suðurendanum. Yvirhøvur eru hini húsiní í gomlu Hvalvíkar bygd nógv umbygd ella heilt burtur; fleiri toftir og grundir standa eftir.

Viðarlundin í Tøvuni varð plantað av bygðarfólknum í 1953, og í dag er hon eitt satt bygdaþrýði. Beint øvut er við höga og óstortliga fjósinum sunnan fyri ánnu, dygst við kirkjuna. Óskilj-

andi er, at loyvi varð givið til byggingina tá fyrst í 1950-árunum. Fjósið er ikki í nýtslu longur, so øll høvdu fegnast, um so var, at tað hvarv av verðini.

Runt kirkjuna er í 1934 laðaður heldur enn ikki harðrendur, »maskinlaðaður« garður; betri var, um gamla laðingarlagið hevði verið nýtt. Í gamla skúlanum húsast nú bygdarráðið og skótaliðið.

Handilin, sum í fleiri ættarlið var í húsinum hjá gamla Ólavi, er framvegis til, men hann er fluttur longri norður í bygdina.

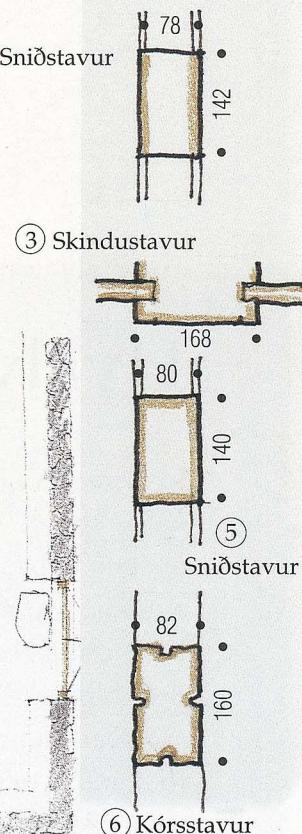
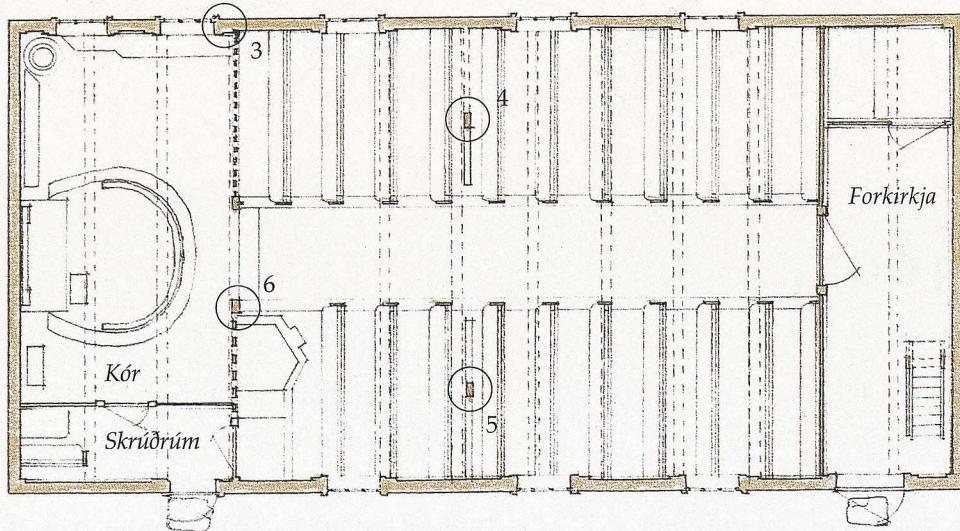
Longdarskurður, mót 1:100

Kirkjan varð í 1959 uppmátað af Vagn Hjorth og Ib Høgsbro Holm, arkitektlesandi á Kunstabakademiets Arkitektskole, við C. v. Jessen arkitekti sum lærara (ogn Føroya Fornminnissavn). Flatmynd og skurðir í 1:100 og síðumyndir í 1:150 hevur JPG strikuteknað eftir hesi uppmáting. Óll onnur uppmáting av kirkjuni í 1:20, 1:10 og 1:1 er mátað og teknað af JPG í 1995

Støddin á kirkjuni: 12,50 x 6,20 m, ella 20 x 10 alin.

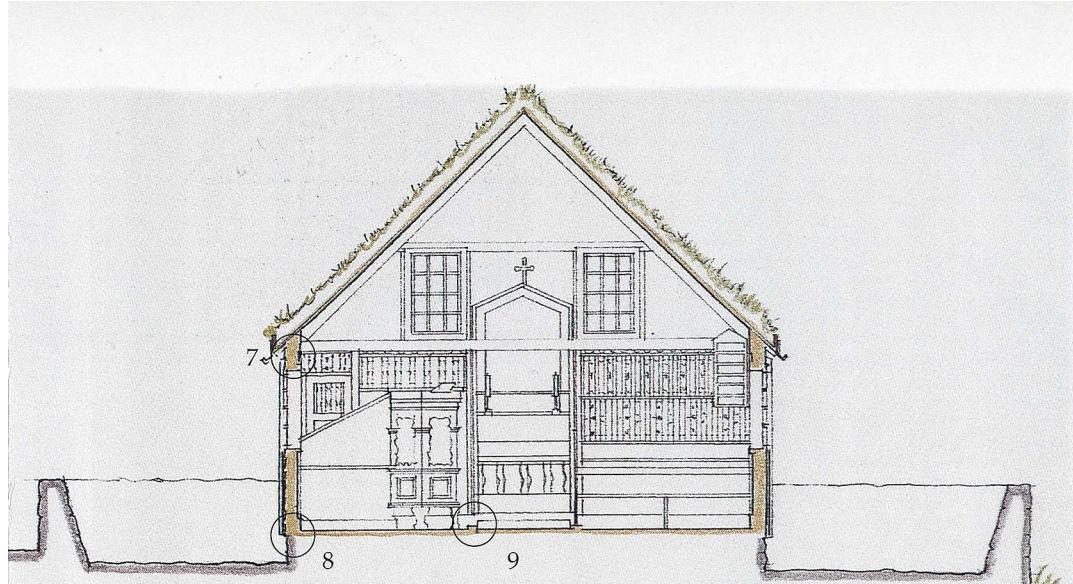
Takreising: 44°

④ Sniðstavur

Flatmynd, mót 1:100

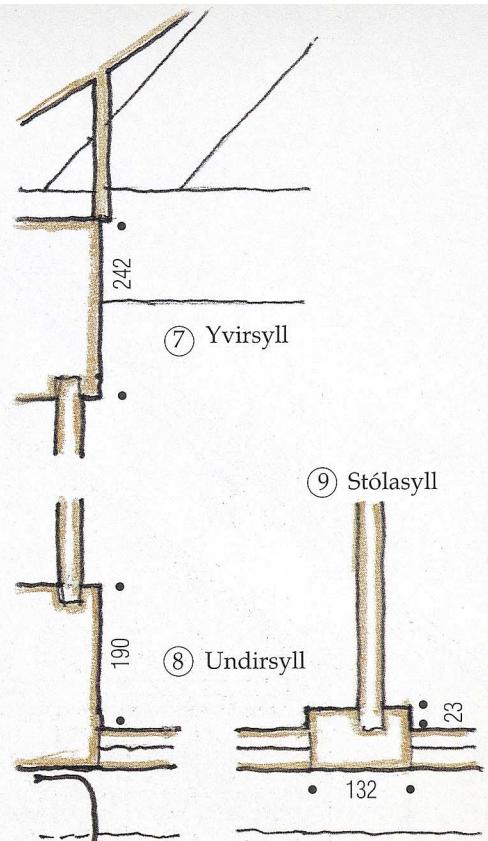
Serskurðir, mót 1:10

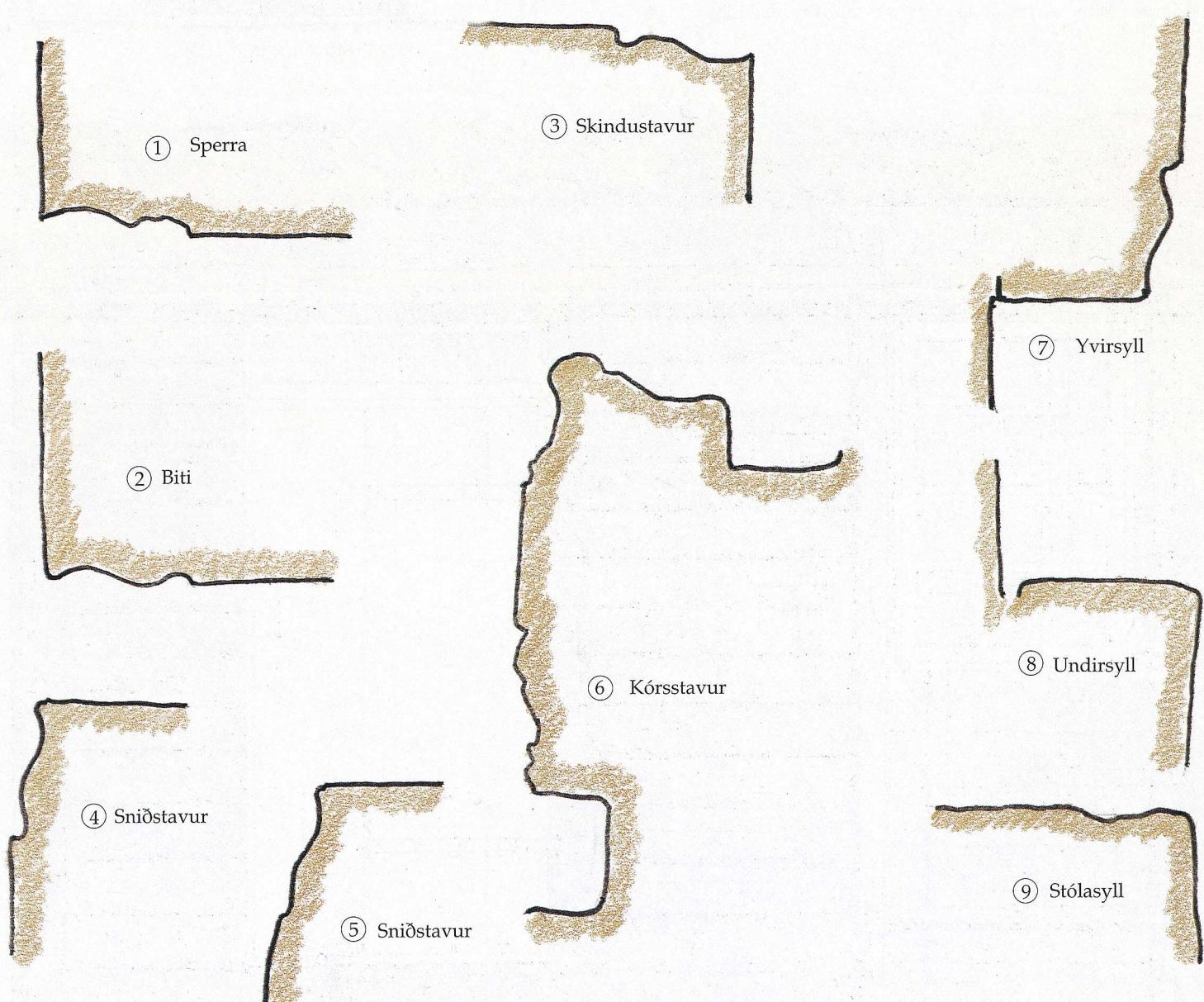
Tvörskurður, mót 1:100

Kirkjutekjurnar hava tað, vit nevna triðingsreising, sum merkir, at sperrulongdin er $\frac{2}{3}$ av bitalongdini, ella fjarstöðuna frá miðju til miðju á langsyllum. Smiðirnir hava helst nýtt ymiskar háttir at merkja upp; tí eru reisingarnar á kirkjunum ikki beint tær somu.

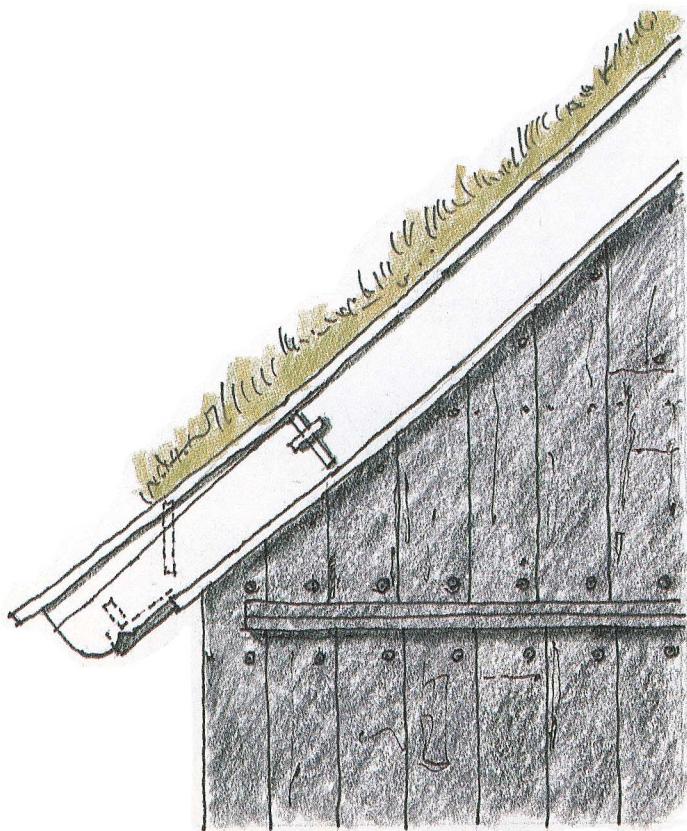
Støddfrøðilig útrocning gevur $41,4^\circ$.

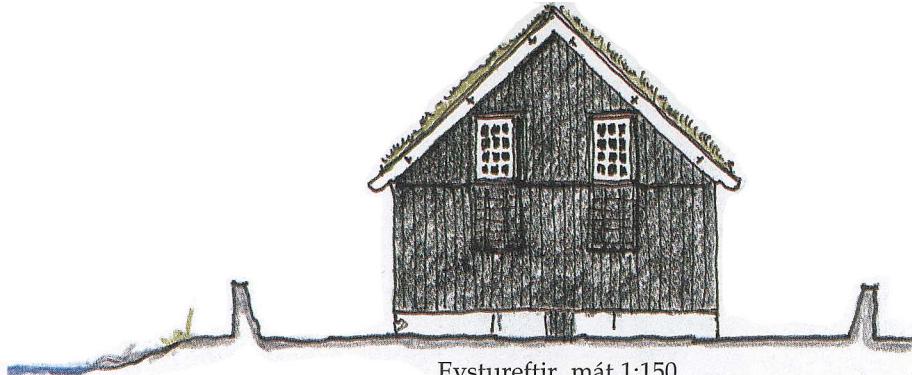
Serskurður, mót 1:10

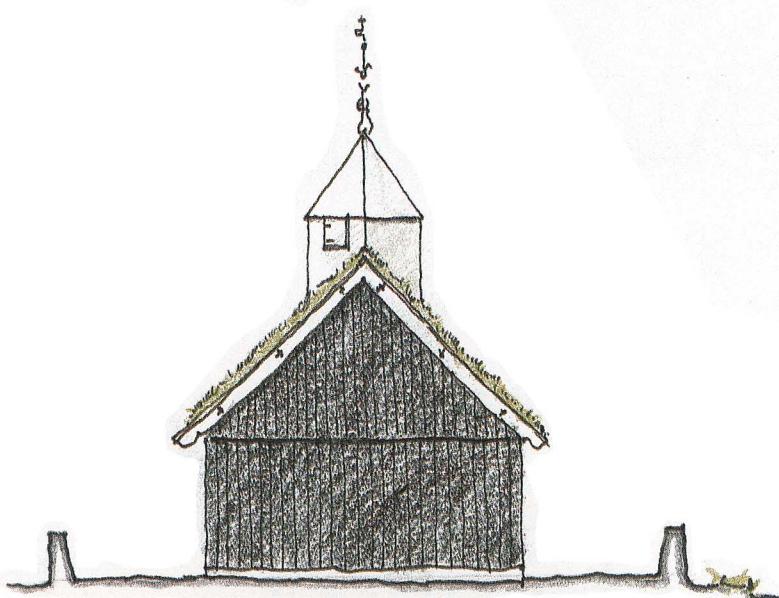
Listhölvingar á stórviðinum, mót 1:1

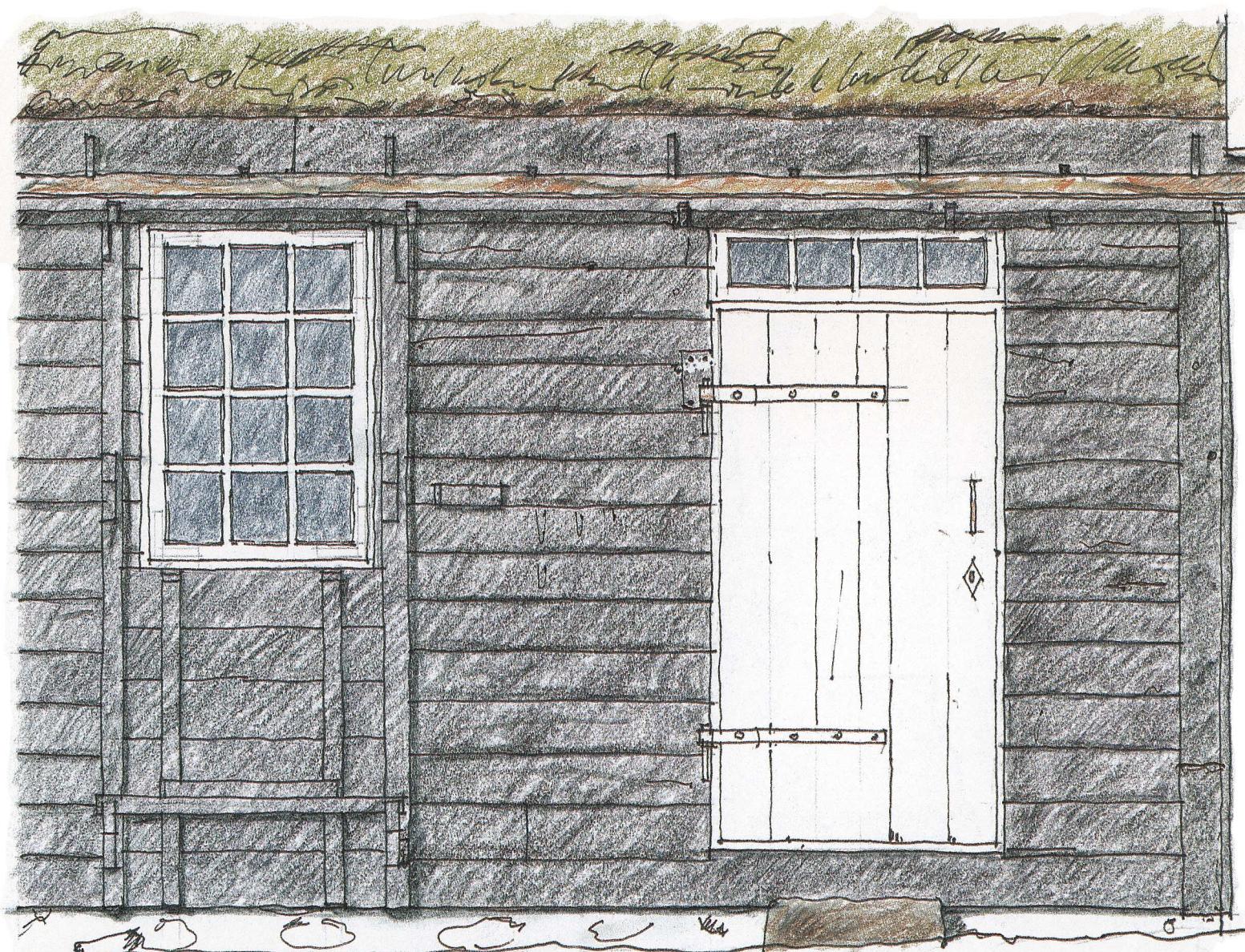
Vindskeið og partur av skjeldri vestureftir, mót 1:20

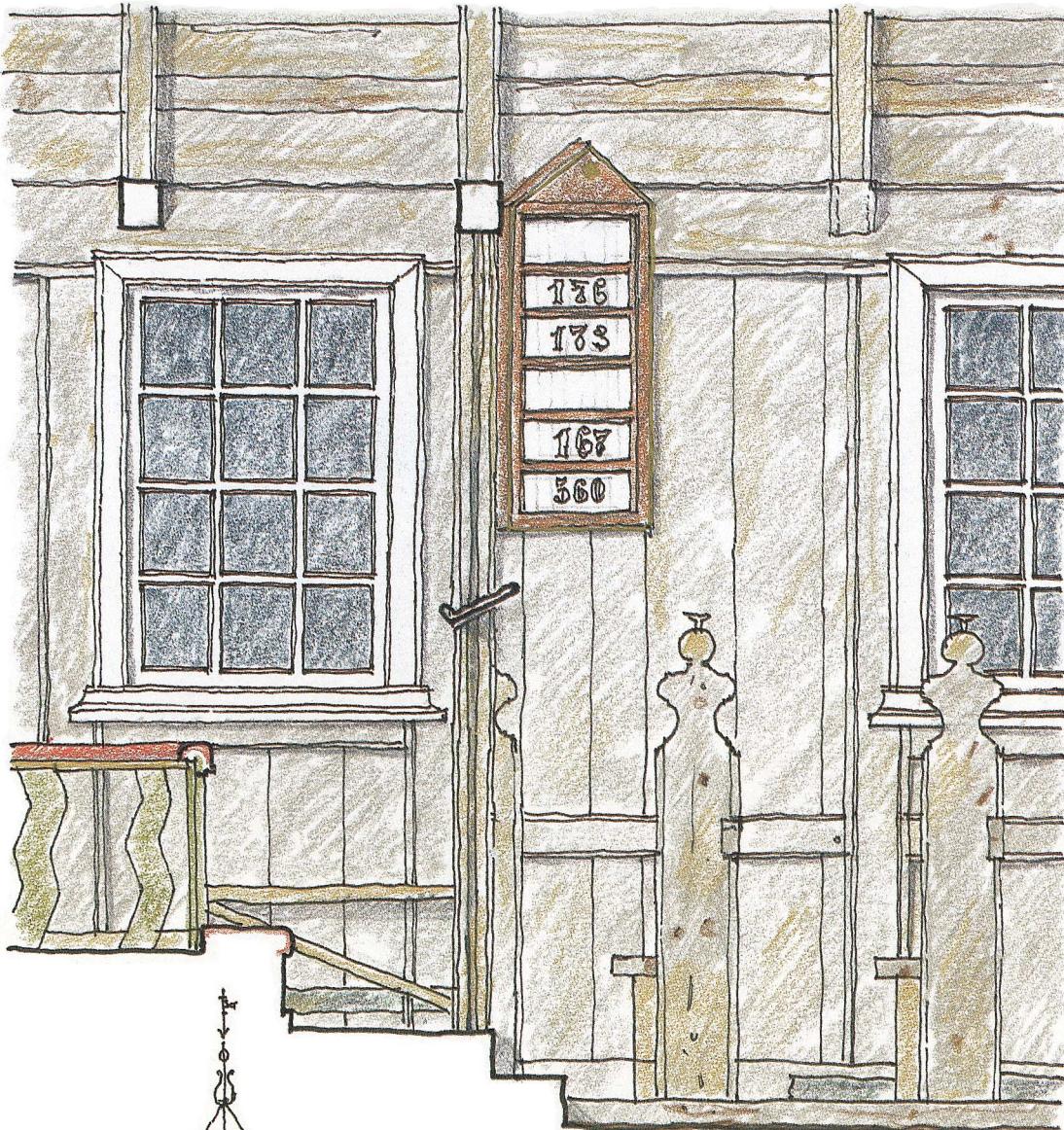
Eystureftir, mót 1:150

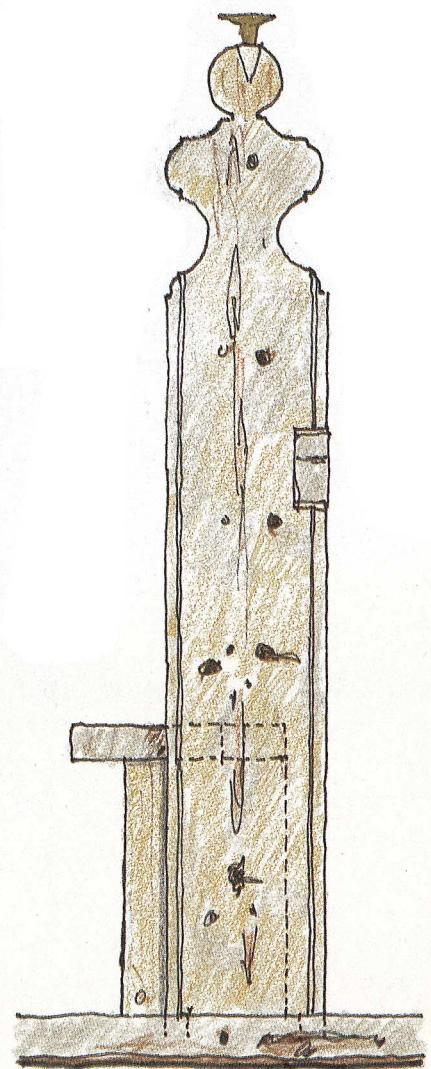
Vestureftir, mót 1:150

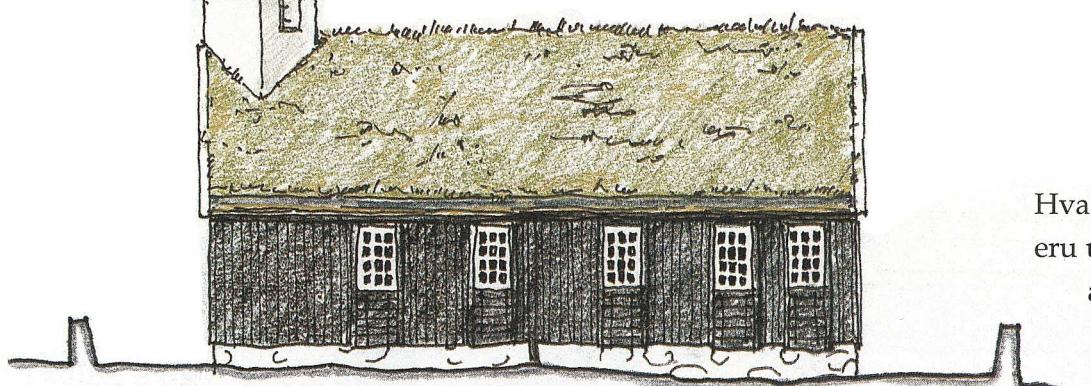
Vindeyga og úthurð í norðursíðu, mót 1:20

Fremsti partur mannfólkamegin, mót 1:20

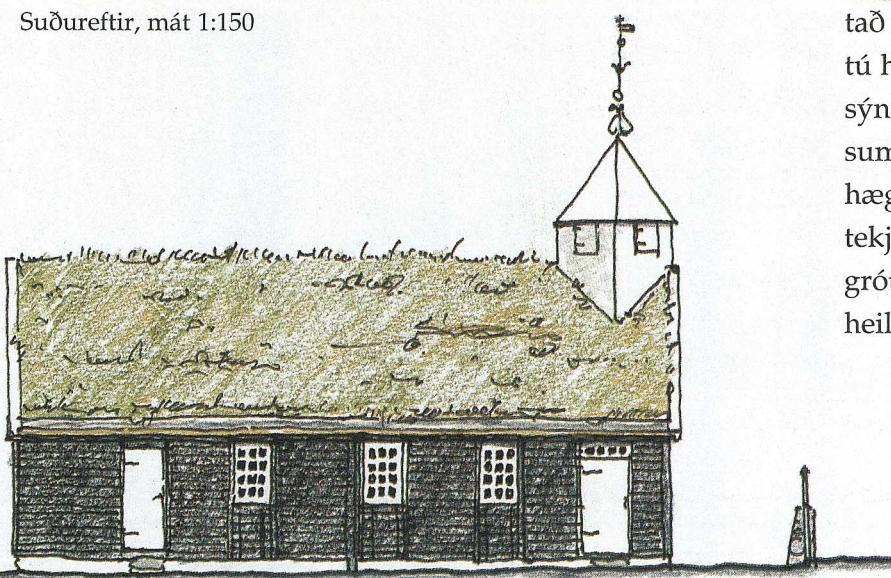

Stólavangi, mót 1:10. Stólavangarnir eru óbroyttir, meðan sessirnir eru fluttir uml. 6 cm fram í 1985.

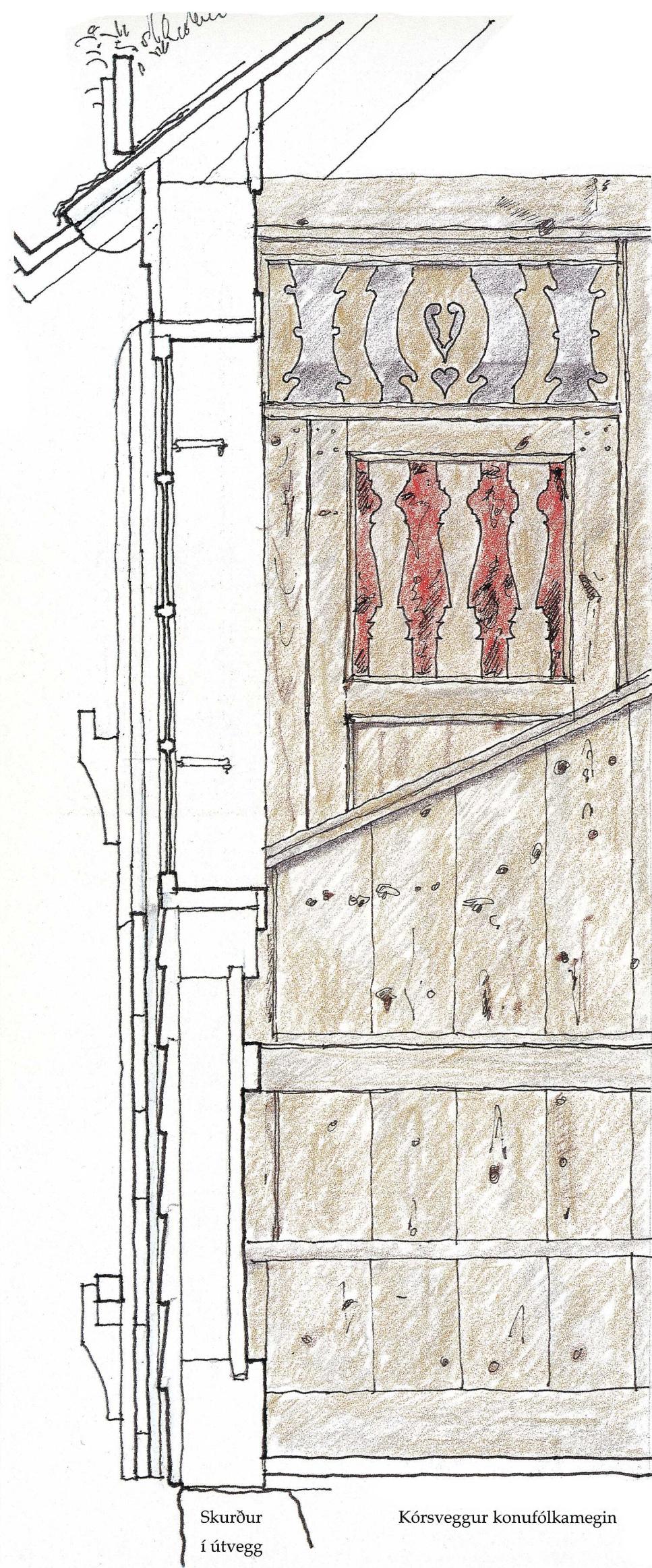

Suðureftir, mót 1:150

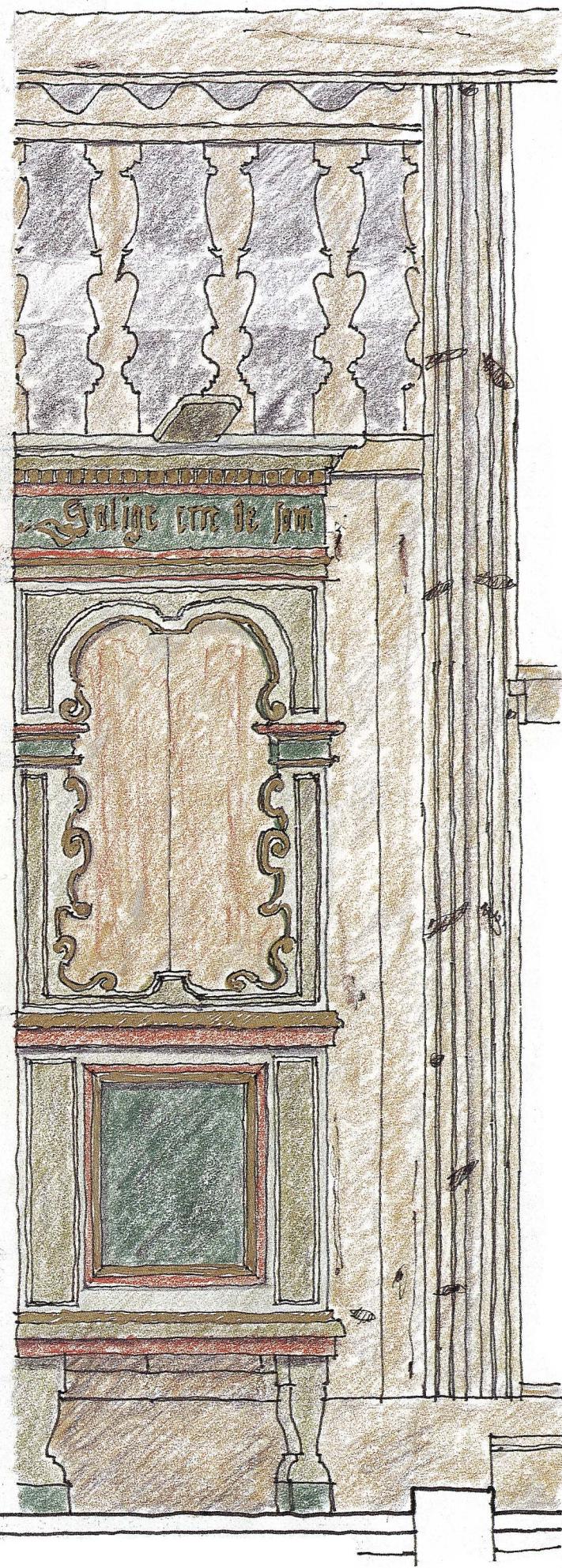
Hvalvíkar kirkja og Sands kirkja eru umleið ein fót haegri enn hinar átta kirkjurnar. Jógvan í Beiti hefur í báðum fórum verið formaður, tá ið bygt varð; tað kann vera ein grundin. Lesur tú hæddarmátini á kirkjunum í sýnum frá 1709-10, er mangt sum bendir á, at tær hava verið tað hægri millum syllarnar. Hetta tí at tekjan skuldi rökka út um tjúkku grótveggirnar og tá ikki ganga heilt niður í svørðin.

Norðureftir, mót 1:150

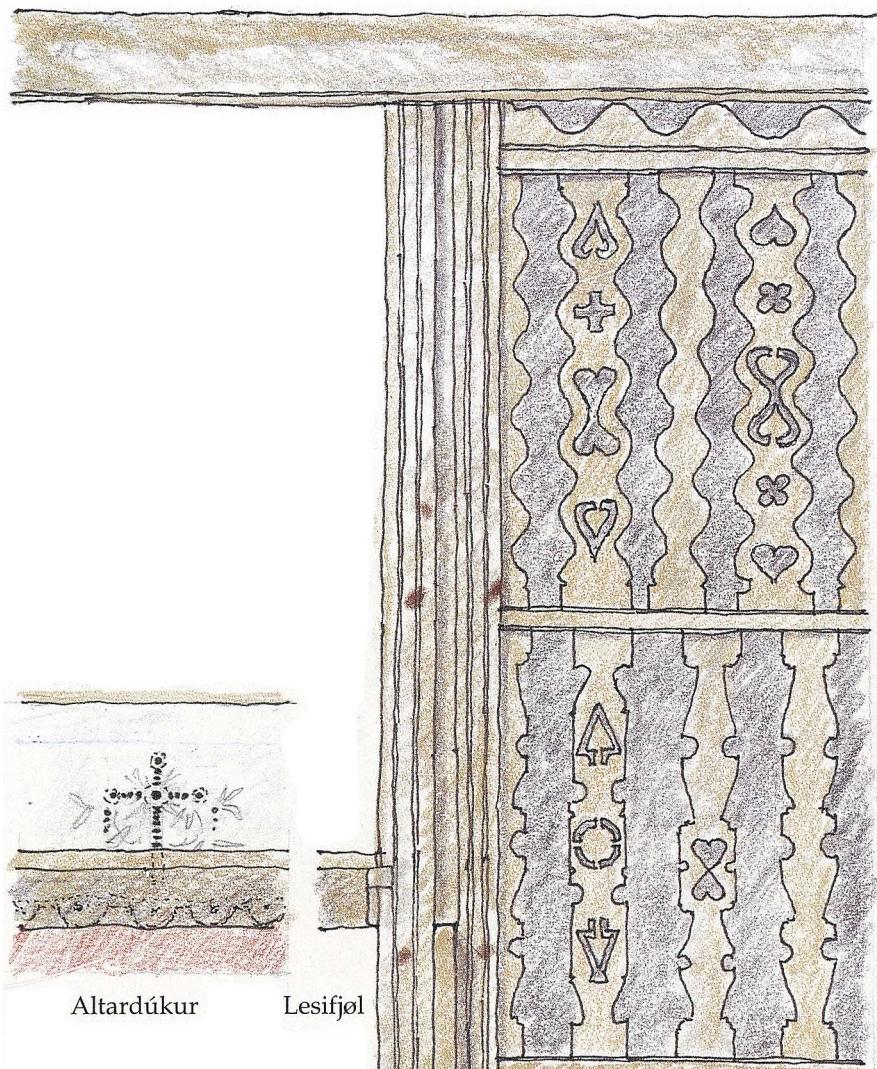

Skurður
í útvegg

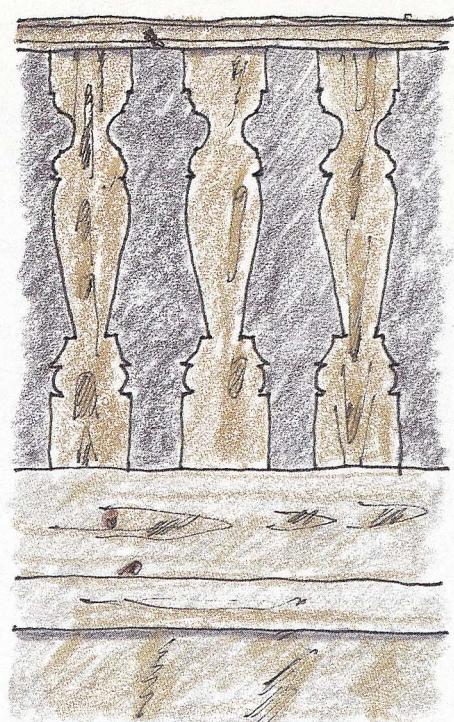

Kórsveggur konufólkamegin

Partur av prædikastólinum

Kórsveggur mannfólkamegin

Rimar framman á loftinum

Rimar og skurðir endurgivnir í máti 1:10

Hvalvíkar kirkja

Kirkjur undan teirri núverandi

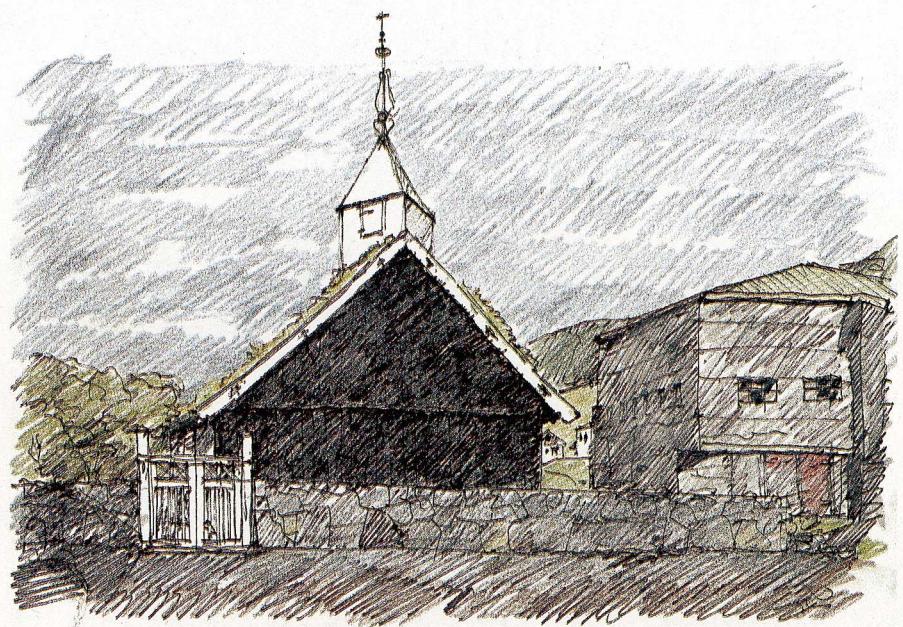
Eftir Petur Petersen

Um hina fyrstu kirkjuna fáa vit ikki meir at vita, enn at onnur kirkjan verður bygd á somu grundina, har hin fyrra hevði staðið. Árstalið fyri aðru kirkju er 1685. Kirkjur stóðu sjáldan leingi tá, og gitast kann tí, at fyrra kirkjan er bygd um leið 1650. Men eingin ivi er um, at Hvalvík man vera nógveldri kirkjubygd. Tær gomlu kirkjubygdirnar í Norðstremoy eystanfyri voru Tjørnuvík, Hvalvík og Kollafjørður. Eingin av hesum kirkjunum kann hugsast ikki at hava verið aftur í fyrndartíð, uttan at gloppið millum kirkjurnar hevur verið ov langt. Men at siga nakað um, hvør av teimum er tann elsta kirkjubygdin, ber ikki til.

Galvarnir í kirkjuni frá 1685 hava verið av gróti, og einans miðleingjan hevur verið av viði. Tilfarið hevur kanska ikki verið tað besta, tí ringt var at fáa fatur á tí.

Triðja kirkjan er bygd í 1700, so hin fyrra hevur bert staðið í 15 ár. Í gomlum skjólum lesa vit: »Til kirchens bygning af ny opgaaet« og so og so nógvtifar. Henda kirkjan hevur ikki staðið meira enn 22 ár.

Fjóðra kirkjan er bygd í 1722. Í skriviligum keldum finna vit: "1722 blev kirchen opbygt". Annars eru til skjals innbúslistar, sum gjølla siga frá, hvat kirkjan eיגur ella hevur fingið, so hvort sum árini líða. Eitt nú í 1762, tá vit fáa at vita, at kirkjan verður umvæld og hevur fingið nýggjan skriftastól og nýtt golv innari í kóri. Í 1700-talinum høvdzu kirkjurnar oftast mold- ella grótgvöl, og kórið tykist at vera tað fyrsta, har trægvöl er lagt. Tjørnuvíkar kirkja hevur verið eitt undantak, hon hevði eikigolv.

Vesturskjeldurin og fjósið, ið er bygt dygst við kirkjuna

Skriftastólurin er áhugaverdur. Skriftamál fyri presti, ið vit fata sum ein katólskan sið, sum varðavtikin, tá ið trúbotin kom, hevur hildið sær langt upp í tiðina og er í roynd og veru til enn. Nú er kanska telefonin skriftastólur heldur enn at farið verður í kirkjuna. Tað, vit nevna sakrastið er skriftasólurin. Tann, ið skriftaði, sat uttanfyri á einum beinki – við Sjógv á Strondum er hann til enn – og man hava vent prestinum bakið, presturin sat innanfyri. Við Sjógv er eingin veggur, bert eitt toyforhang.

Fimta kirkjan er bygd í 1789. Vit síggja, at bæði tey undanfarnu árini verður viður keyptur, so tað hevur verið í umbúna at fara í holt við at byggja nýggja kirkju. Um hesa kirkjuna skrivar Jørgen Landt, sum var prestur í Norðstremoy, í bókinu »Færøerne« í 1799: »Her er en god og ny Kirke, kuns har den den Fejl, at de omkring Kirken

opsatte Steenvægge staae alt for nær ved Træbygningen...« Frá sama ári, sum kirkjan er bygd, t.e. 1789, er ein tekning av Hvalvíkar kirkju, sum er gjord á ferð Stanleys í Føroyum. Einki stendur um, at tað er tann nýggja kirkjan, men tað gití eg mær, at tað er av ymiskum, sum sæst á myndini. Grótveggurin tykist at samsvara við tað, Landt sigur, tvey fittliga stór vindeygu eru í kórvegginum og trætorn í vestara enda, og so hevur hon træklaðning í eystara skjoldri. Tvey smærri vindeygu eru á norðursíðuni.

Sverri Dahl fornfrøðingur greiðir frá í bókini um Havnar kirkju, at tá ið nýggj kirkja varð bygd í Havn í 1788 (núverandi Havnar kirkja) verður tann gamla kirkjan, sum varð bygd 1609 eftir boðum frá Christiani kongi IV úti á Reyni, seld á uppboði. Prædikastólurin verður keyptur norður til Hvalvíkar fyri 41 gyllin og 12 skinn. Til nýggju Havnar kirkju lupu nøkur vindeygu av og tey vórðu seld Hvalvíkar kirkju. Tvey av hesum vindeygum eru flutt úr kirkju í kirkju og standa enn í núverandi kirkjuni, annað er tað fremra innari í kóri.

Um kirkjugrundina skrivar Jørgen Landt:

»...og saa ligger den temmelig langt fra Byen og paa et lavt og fugtigt Sted, saa at der neppe graves 1 Alen dybt, førend Vandet indfinder sig, og naar der falder en god Plaskregn, er kirken næsten omflødt med Vand, som man da maa vade igjennem for at komme til Kirken. Da den omtrent for 10 Aar siden blev opbygt af nye, vilde en Mand af Byen, Hr. Johan Egholm give et Stykke Jord tæt ved Byen og paa et tørt Sted til at opbygge Kirken paa; men de øvrige af Menigheden vare derimod, følgelig beholdt den sit gamle saare ubeqvemme Sted.«

Vit sipa seinni aftur til hesi orðini hjá Landt. Sætta kirkjan er frá 1816. Um hetta mundið finna vit bræv, sum er skrivað til prestin í Norðstreymoy, Niels Lassen Holm. Hann var prestur frá 1807 til 1839 og sostatt prestur, meðan tvær kirkju verða bygdar í Hvalvík.

»Til Præsten Holm.

Paa Deres forespørgsel om det kan være tilladt at

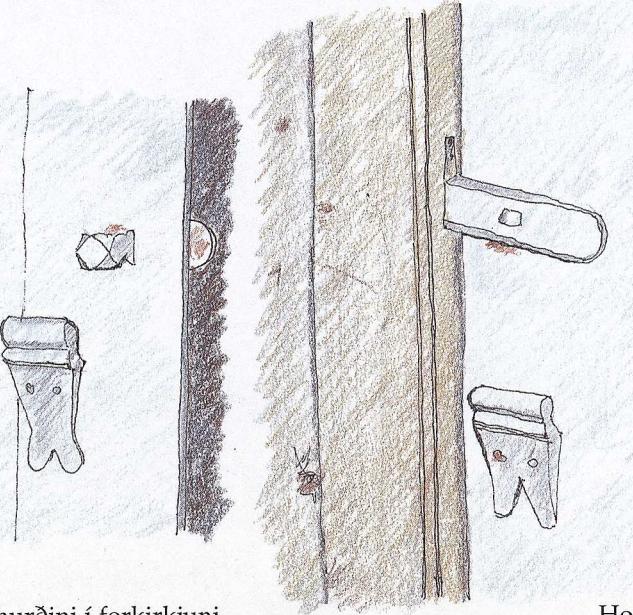

Fremri partur av gamla kirkjugarðinum

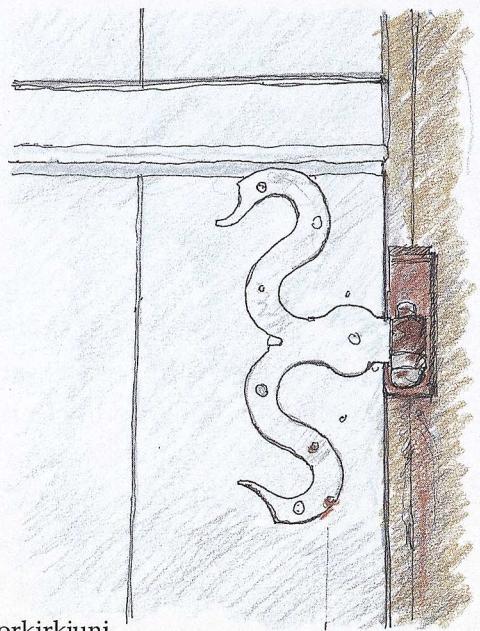
nedtage de faldefærdige klokketaarne, saavel af Vestmanhavn som Qvalvigs kirke, undlade vi ikke i tjenstlig ansvar at formelde, at da kirkerne ere for fattige til at afholde den bekostning, som disse taarnes nye oprejsning vilde medgaa, og da det desuden er menighedens ønske, at samme maatte borttages, som ei alene unødvendigen, da klokkerne kan hænges i forkirken, men endog skadelig for kirkebygningen, saa troe vi ikke, at derimod sammes borttagelse kan være noget at erindre, hvortil det høie Stifts approbation vil forventes.«

Færø Amts conceptbog 10/8-1816.

Sjeynda – og núverandi – kirkjan er bygd í 1829 og er sostatt tann elsta av hesum gomlu kirkjunum. Løgið er, at so stórar ivi hevur staðist av aldrinum á hesi kirkjuni. Lesa vit tað, sum hevur verið skrivað um hana, so fáa vit at vita, at hon er bygd í 1839 – tað verður stytt 10 ár um

Træklinka á hurðini í forkirkjuni

Hongsl á hurðini í forkirkjuni

aldurin. Eitt nú 1933, tá ið Gøtu kirkja fyllir 100 ár, tá verður hon sögd at vera tann elsta av teimum 10 eyðkendu gomlu, færoysku kirkjunum.

Men fólk her norðuri hava altíð vitað, hvør var seinast doypta barn í teirri gomlu kirkjuni. Tað var Elin á Gørðum, Ellen Hermansdatter, f. 19. des. 1828, dóttir Herman Mathiasen og hústrú í Tjørnuvík. Hon varð doypt 20. januar 1829 í Hvalvíkar kirkju.

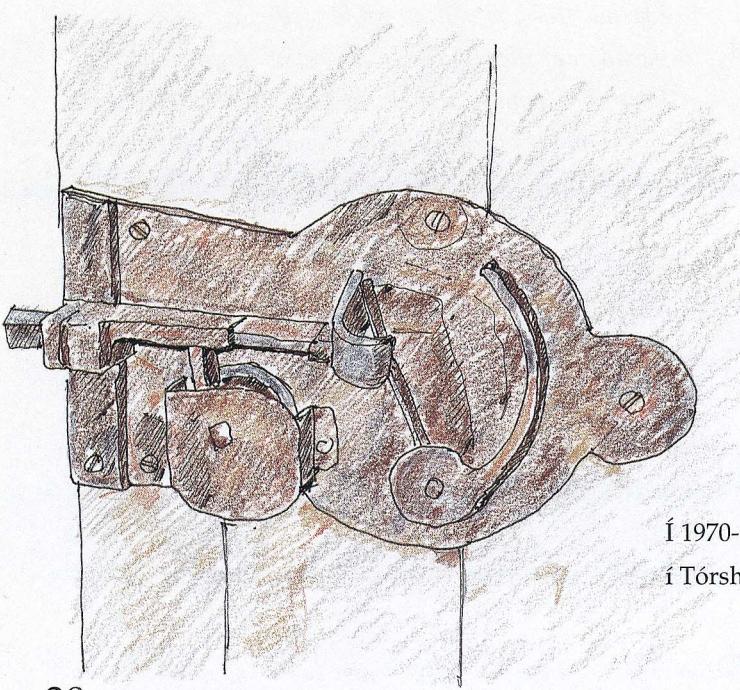
Eisini vita vit, at Armigarð úr Niðristovu, Armigardt Elisabeth Egholm, f. 7. mai 1829 í Hvalvík, dóttir Niels Peter Egholm og hústrú Maren Trondedatter, varð doypt 24. mai 1829. Hon

var fyrsta barn, ið doypt varð í kirkjuni, eftir at hon er flutt heim í bygdina.

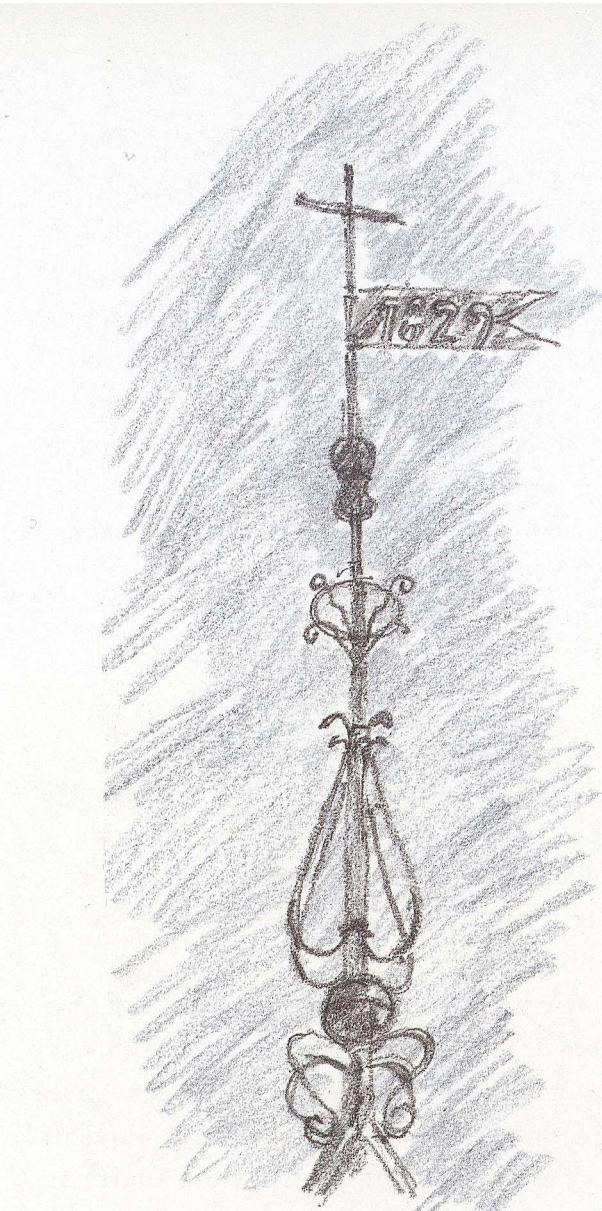
Onnur haldgóð prógv fyri árstalið 1829 eru brøv, sum Holm prestur skrivar til Tillisch amtmann, har vit fáa at vita, at teir hava havt kirkjusýn í Hvalvík so seint sum 19. januar 1829 – sum kirkjan fer av vindi náttina millum 21. og 22. januar – ella tveir dagar aftaná, at Elin á Gørðum er doypt.

Anmærkning. Efter at forannævnte Syn over Qvalvig Kirke under 10. januar sidstleden var afholdt, blev Kirken ved en Natten imellem 21. og 22. s. M. indtrufne Storm saaledes beskadiget baade Tag og Bygning, at det ansaaes absolut nødvendigt, at den ganske maatte neddrives, hvorfor jeg i denne Anledning strax indberettede denne Sag til Kirkeinspektionen, som derefter har foranstaltet Kirken aldeles nedreven, og igjen opført paa en bekvemmere og for Stormvinde mindre utsat Plads. Kirketai Præstegaard i Qvivig den 10. April 1829.

*Hr. Amtmand og Kammerjunker Tillisch.
Ærbødigst. Natten mellem den 21. og 22. Januar*

Í 1970-árunum endurgav Hans hjá Lutherusi, smiðjumeistari í Tórshavn, upprunaliga úthurðalásið

Kirkjuspírið, sum Remi Langgaard í Leirvík endurgjørði í 1990 eftir tí gamla

1829 blev i Stormen det halve Tag paa Qvalvig Kirke afreven og Næverne bortførte, og efter Syn taget i min Overværelse af Poul Jacobsen og begge Kirkeværge er Kirken gaaet ganske af lave, ligger ganske skiæv over mod Nord, og ingen tør gaa derind næsten – thi spørger ieg ærbødigst, da hele Kirken maa rives ned, om Beboerne ikke strax bør begynde dermed, at ikke end større Skade skal ske ved Hvirvelwindene.

Det er den mest haardføre Plads Kirken staaer paa, dette er bevidneligt – og oppe ved Husene er bedre Vær, der ieg for et par Aar siden foreslog den burde sættes, men Niels satte sig imod.

Da det er høist fornøden at nedrive, og oplægge Væggene, som ogsaa i Nat ere nedfaldne, har ieg paa

Deres Høivelbaarenheds gunstige appbrobation
beordret dem at begynde.

Qvalvig: 22. Januar 1829   Ærbødisgt
N. Holm.

Modt. 23/1 og besvaret s.d.

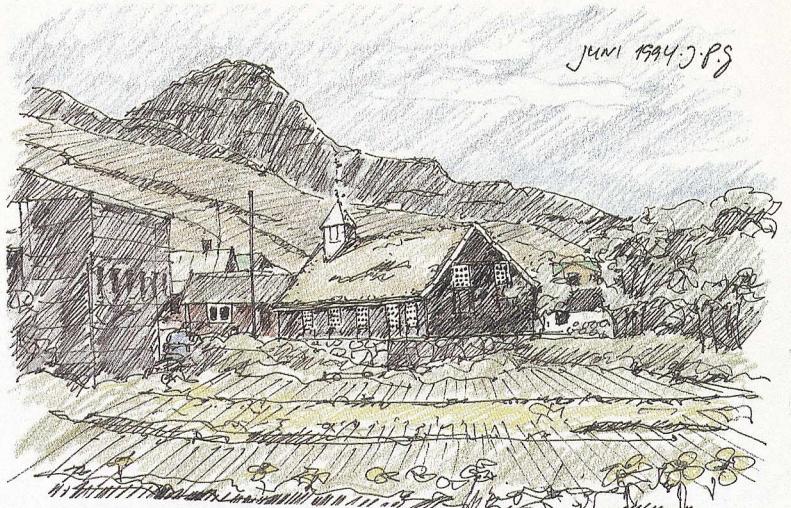
Til Præsten Holm.

Ved behagelig Skrivelse af Gaars Dato har Deres Velærværdighed for mig anmeldt, at Qvalvig Kirke ved en Natten imellem den 21. og 22. dennes indtrufne Stormwind er saaledes beskadiget baade paa Tag og Bygning, at De anseer det nødvendigt, at den nedrives og opføres paa et for Uveir mindre utsat Sted, samt derhos forespurgt, om dette Arbeide ikke bør paabegyndes forinden større Skade ved Storm mulig indtræffer.

I Anledning heraf maae jeg tjensligen anmode Deres Velærværdighed om at ville behage at foranstalte, at der nedrives saa meget af Kirken, som i Tilfælde af en paany indtræffende Storm, mest er utsat for at borttages, og derhos drage Omsorg for de nedrevne Materialers Forvaring, hvorimod der med Hensyn til Kirkens Opførelse og Henflytning paa en anden Plads, ingen Bestemmelse tages forinden jeg selv kommer til Qvalvig, som om ingen Forhindring skulde møde, vil skee enten sidst i denne eller i Begyndelsen af næste Maaned.

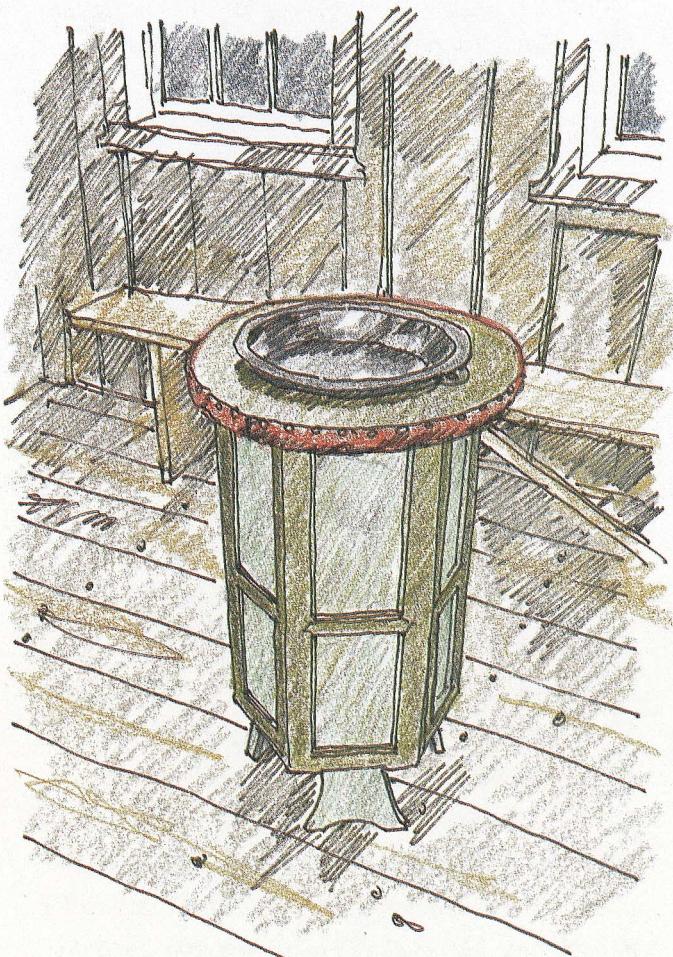
23. Januar 1829

Tillisch

Kirkjan sunnanífrá millum fjósið og viðarlundina.

Ørvísfelli í baksýni.

Gamli doypifunturin var upprunaliga ómálaður

Herr Amtsprovst Hentze.

Qvalvigs Kirke, som i afvigte Vinter af Stormen i den Grad blev beskadiget, at den maatte nedrives, er nu igjen opbygt og henflyttet paa en mindre vindhaard Plads i Nærheden af Bøigden.

Da jeg nu maae frygte for at Deres Høiærværdigheds Helbred ikke vil tillade Dem for det første selv at reise til Qvalvig for at indvie den nye Kirke, saa giver jeg mig den Frihed, efter Menighedens Ønske, tjensligt at anmode Deres Høiærværdighed om, at De vil behage at beordre Sognepræsten eller en af de andre Herrer Præster paa Deres vegne snarest muligt at indvie bemeldte Kirke.

4. Mai 1829

Ærbødigst
Tillisch

Ved Confirmationen i Vestmanhavn fik jeg Underretning om, at Qvalvig Kirke nu er færdig, thi vil jeg hermed tage mig den frihed at forespørge og, om jeg ikke ved min næste Omreise kan holde en lille Tale deri – og saa tage dem til Gudsborde, der melder sig, thi - at bie efter den gamle skrøbelige Amtsprovst kan jeg ei, og at Consulere ham nytter endnu mindre.

*Jeg maa derfor udbede Deres Høivelbaarenheds Veileitung for mig heri ved første Leilighet.
Solitudo d: 6. Mai 1829*

Ærbødigst
N. Holm.

Samanbera vit við tað, Landt sigur, er umframta at vera ógvuliga vått eisini veðurringt. Enn kann fløða niðan um gamla kirkjugarð. At kirkjan liggur fyri seg sjálva burtur frá bygdini sæst eisini av tekningini hjá Stanley.

Av brøvunum skilst, at presturin á Kirkjuteigi longu hevur verið í Hvalvík dagin eftir, sum kirkjan er farin av vindi. Hann skrivar beinan vegin til amtmannin, sum svarar sama dag, sum brævið frá kvívíkarpresti er honum í hendi. Amtmaðurin má so eisini hava verið í Hvalvík, sum hann lovaði í brævinum 23. januar, og góðkent, at kirkjan varð flutt.

Líkt er til, at allir partar bera skjótt at, tí at 3-4 mánaðir seinni er kirkjan endurreist. Vit hava növnini á monnum, sum hava smiðað hana:

Joen Michelsen av Velbastað, úr Búðini, tiltikin smiður, sum hevur verið við, har aðrar kirkjur eru bygdar.

Michel Poulsen í Vestmanna.

Joen Hansen í Hósvík.

Thomas Zachariassen í Vestmanna.

Ole Hansen í Hvalvík.

Av nýggjum tilfari varð keypt pommersk fura, sum sold varð á uppboðnum í Saksun í mai 1828, árið fyri sum kirkjan fórst. Barkin Broon úr Glasgow fór á land í Saksun við fullari last av viði og

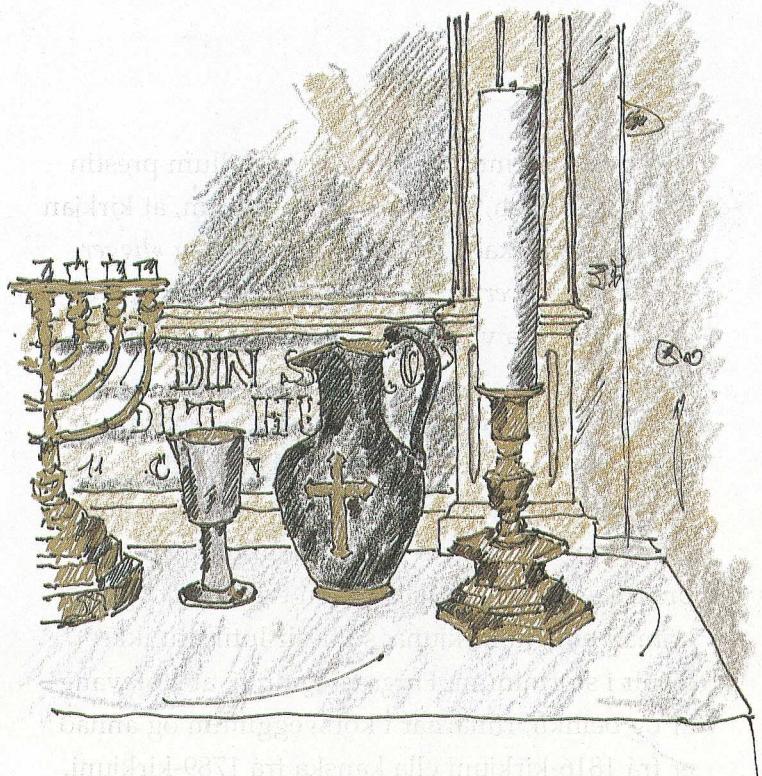
varð vrak. Hetta er fyrsta floks viður, og tí verður í meira lagi av nýggjum tilfari nýtt og gamal viður seldur til privatmenn.

Sum nevnt er einki at ivast í, at árstalið 1829 er tað rætta, og tí eru bert tvær kirkjur í Føroyum eldri enn Hvalvíkar kirkja, tað er Ólavskirkjan í Kirkjubø, hvors árstaal sögnin sigur skrivast við fýra strikum – tað er 1111 – og so Havnar kirkja frá 1788.

Annars er at siga, at eftir brævinum hjá Holm presti at döma, so er ikki meira enn, at kirkjan er vígd ella endurvígd, tí hann spyr, um hann ikki við næstu umreisu »kan holde en lille tale - og saa tage dem til Gudsborg, der melder sig«. Hevur hann hugsað sum so, at tað var sama kirkjan og at hon bert var flutt? Um so er, er ikki av leið at siga, at

Stólavangar og prædikastólurin, sum er frá 1609 kirkjuni úti á Reyni í Tórshavn

Sjeyarmaður ljósastaki, sum Grøn prestur gav kirkjuni í 1930-árunum. Nýggjur kalikur frá 1985, vínkanna frá aldamótinum og gamal ljósastaki, sum ikki er tiðarfestur.

kirkjan er frá 1816 - og kirkjan sostatt ikki er tann sjeynda, men tann sætta í raðnum av kirkjum í Hvalvík. Ein óvanliga høgur aldur hjá eimi gamlari feroyskari trækirkju, tí mangar av teimum gjordust ikki meira enn 30 ár.

Altartalvuna hevur Thomas Michael Johansen bónið givið. Hann var heilsubrekaður maður og skuldi til Danmarkar at sökja sær heilsubót og gav Guði tað lyfti, at fekk hann hjálp, skuldi hann geva kirkjuni eina altartalvu. Tað fekk onga vend við heilsuni, men kirkjan fekk eina vakra kostnaðarmikla altartalvu, Carl Bloch mynd, sum kostaði 200 ríkisdálar. Mikkjal í Hanusarstovu var maðurin nevndur millum manna.

Diskur og kalikur, sum standa á altarinum, eru frá 1705. Teir munnu vera elstu altarlutir, sum nýttir verða í nakrari feroyskari kirkju.

Petur Petersen

Uppískoyti um kirkjuna í Hvalvík

Av brævaskiftinum frammanfyri millum prestin Holm og Tillish, amtmann, kemur fram, at kirkjan hefur fingið skaða á »tag og bygning« og »ligger ganske skiað over mod nord«. Amtmaðurin gevur boð um at fara væl um og tryggja niðurtikna tilfarið.

Líkt er tí til, at tá ið kirkjan verður endurreist á nýggja staðnum í gomlu Hvalvíkar bygd, verður so nögv sum til ber av gomlum tilfari og innbúgvi nýtt aftur. Vit vita við vissu, at gamli renesansu prædikastólurin og helst eisini tvey vindeygu koma í nýggju kirkjuna, so hesir lutir eru ikki farnir í storminum. Hugsast kann tí, at stólavangar og beinkir, rimarnar í kórsvegginum og annað er frá 1816-kirkjuni ella kanska frá 1789-kirkjuni. Verður kórsveggurin, sum fyrr var hvítmálaður, samanborin við hvíta kórsveggin í Saksunar kirkju, sum varð flutt hagar úr Tjørnuvík í 1858, har hon varð bygd í 1790, sæst skilliga, at teir líkjast; rimarnar eru í báðum fórum í tveimum hæddum. Beinkir, stólavangar og kórsrimar í Hvalvíkar kirkju eru so ikki úr pommersku furuni, sum 1829-kirkjan annars er bygd av.

Grótveggirnir í 1816-kirkjuni eru helst farnir í vakra grótgarðin, sum er runt um gamla kirkjugarðin og kirkjuplássið. Á myndini frá 1789 av Hvalvíkar kirkju (sí bls. 13) er eingin sjónligur grótgarður.

Í 1955 voru menn varir við, at eitt skriftorð fanst undir ovara kanti á prædikastólinum. Í 1979 umvældi Ernst Trier í samráð við Sverra Dahl prædikastólin; upprunalitirnir vórðu afturfunnar og sjáldsamur málningur við evni úr Mattheus evangelium kom í ljósmála. Skriftorðið frá Lukasi 11.28 er endurnýggjað við gomlu bókstavunum úr blaðgulli. Samstundis varð hvíta málingin á kórsrimum og rínum í knæfalli burturtikin og síðan vórðu rimarnar í knæfallinum og doypifuntur grønmálað við afturfunnu litunum frá prædiku-stólinum, meðan rimarnar í kórsvegginum eru

Saksunar kirkja flutt í 1858 úr Tjørnuvík

ómálaðar. Hinvegin hefur skrúðrúmsveggurin tíbetur varðveitt upprunaliga hvíta litin.

Eitt annað er, at tá ið nýtt gólv varð lagt í 1985 var ætlanin fyrst at endurhólva gamla gólvíð og nýta tað aftur, men tá tað varð upptikið, vóru fjalarnar yvirhövur so tunnar og soleiðis dánaðar, at hildið varð, at tað var bróstaviður úr gomlu kirkjuni, sum fór í ódnini í 1829.

Tá ið kirkjan hefur verið umvæld og hildin við líka og klædningur skiftur o.tíl. í áttatiárnum, hava Asbjørn og Hanus Olsen úr Hvalvík fyr-myndarliga gjört hetta arbeiði, meðan Rúni Øster, arkitektur á Fornminnissavninum hefur teknað og stílað fyrir.

Í 1994 laðaðu Johs. Rasmussen, Søldarfirði, og Marius Joensen, Funningi, nýggjan garð um kirkjuna.

Poul Niclasen í Tórshavn hefur gjört modellið av Sjóborgini, sum Jógvan Djurhuus í Hvalvík hefur givið í 1988 til minnis um eina ringa ferð heim úr Grønlandi 1958.

Nýggjur vakur gólvleypari kom í kirkjuna í 1979, sum Olevina Joensen og Sofía Jacobsen hava vovið.

J.P. Gregoriussen